

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Barbacaru Igor
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Minciuna, L. Popova și V. Negru

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” împotriva Societății pe Acțiuni „Garanție”, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, prin care apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” și Societatea pe Acțiuni „Garanție” au fost respinse, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 mai 2016,

A C O N S T A T A T:

La 13 octombrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Garanție”, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 15 mai 2014 între Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” și Societatea pe Acțiuni „Garanție” a fost încheiat contractul de asigurare facultativă auto-casco cu eliberarea poliței de asigurare ACS/603-14 prin care Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” a asigurat autovehiculul de model Subaru Forester anul producerii 2011, număr de înregistrare C QH 425, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație.

Reclamanta menționează că la 16 iulie 2014, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier în urma căruia autovehiculul de model Dacia Logan, cu numărul de

înmatriculare C QW 821 condus de Sagaidac Oleg, a tamponat autovehiculul de model Subaru Forester, cu numărul de înregistrare C QH 425, condus de Șurcan Vasile proprietarul al căruia este Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH”.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 iulie 2014, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Sagaidac Oleg Alexandr și în baza art. 242 alin. (2) Cod Contravențional, Sagaidac Oleg Alexandr a fost sancționat cu o amendă în mărime de 50 unități contravenționale.

Ulterior, proprietarul autovehiculului deteriorat a declarat cazul produs, companiei de asigurări cu care avea întocmit contract de asigurare. În consecință, de Societatea pe Acțiuni „Garanție” a fost pornit dosarul de daune.

Reclamantul a mai indicat că a propus Societății pe Acțiuni „Garanție” ca autovehiculul de model Subaru Forester cu numere de înmatriculare C QH 425 să fie reparat la unitatea de specialitate a Societății cu Răspundere Limitată „Ivalcar” care are prețuri medii pe piața Republicii Moldova.

La 30 iulie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Exacto Plus” a întocmit actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 960/07A, privind stabilirea prejudiciului real cauzat autovehiculului de model Subaru Forester cu număr de înregistrare C QH 425, însă Societatea pe Acțiuni „Garanție” la examinare nu s-a prezentat, fiind înștiințată despre întocmirea actului de constatare a pagubei, fapt confirmat prin ștampila de intrare pe telegrama recepționată.

Reclamantul punctează că potrivit actului de examinare a mijlocului de transport nr. 960/07A, prejudiciul material cauzat proprietarului autovehiculului de model Subaru Forester constituie suma de 104183,15 lei.

La 08 august 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” a înaintat cerere prealabilă prin care a solicitat Societății pe Acțiuni „Garanție” achitarea benevolă a despăgubirii de asigurare, însă ultima nu a oferit nici un răspuns.

Prin urmare, reclamantul consideră că pentru neîndeplinirea obligațiilor, asigurătorul de răspundere civilă auto este ținut la plata unei penalități, pe care o estimează la suma de 18752,40 lei.

La 17 decembrie 2015, reclamantul și-a concretizat cerințele invocând că la 17 august 2015, de către unitatea de specialitate Societatea cu Răspundere Limitată „Ivalcar” a fost reparat autovehiculul de model Subaru Forester cu numere de înmatriculare C QH 425 fapt confirmat prin actul de îndeplinire a lucrărilor și facturii fiscale de seria FU nr. 9360255 din 17 august 2015. Din actele respective rezultă că pentru reparația unității de transport reclamantul a achitat suma de 112 190 lei (f.d. 82, vol. I).

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH”, încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Garanție”, în beneficiul companiei reclamante a sumei de 112190 lei – cu titlu de pagubă materială, a sumei de 20194,20 lei – cu titlu de penalitate, a sumei de 30255,95 lei – cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 mai 2016, cererea de

chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” împotriva Societății pe Acțiuni „Garanție”, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Garanție”, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH”, cu titlu de despăgubire de asigurare suma de 22873,83 lei; cu titlu de penalitate suma de 11409,9 lei; cu titlu de dobândă de întârziere suma de 8885,19 lei, în total 43 168 lei. S-a dispus încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Garanție”, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” cu titlu de cheltuieli de judecată: suma de 1295,06 lei taxa de stat și suma de 2500 lei pentru asistență juridică, în total suma de 3795,06 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d. 115, 117-120, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile Legii.

La 12 mai 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” a depus apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanței, în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 19 mai 2016, Societatea pe Acțiuni „Garanție” a depus apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a hotărîrii instanței de fond, în partea admiterii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea apelurilor au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” și Societatea pe Acțiuni „Garanție” au fost respinse, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 mai 2016 (f.d. 176, 177-182, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelanți sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 22 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH”, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu

au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a apricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 28 aprilie 2017 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 183, vol. I), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copie deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 13 iulie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „ALIOTON TEH” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea